

Nieuwsbrief
Jaargang
02

Nummer
006

Juli 2010

Dag beste kunstvriend,

In deze 6e nieuwsbrief geven wij speciaal het woord aan enkele actieve Vrienden. Zij schreven over hun ontdekkingen i.v.m. het leven of het werk van Joe English. Wij sluiten ook aan bij de kunsthistorische actualiteit: de tentoonstellingen over het Symbolisme en de tijdgenoten van Joe. Graag willen wij uw mening vernemen over de vraag: hoe komt het volgens u dat Joe als kunstschilder vergeten werd in de geschiedenis van de Vlaamse Schilderkunst?

Daarbij zijn wij ook fier om u het symbolistische portret van Elisa Goedemé te kunnen tonen. Het was zoals u weet niet op de tentoonstelling wegens te ernstig beschadigd. Het werd gerestaureerd onder de deskundige leiding van één van de Vrienden, Peter Eyskens. U kunt het prachtige schilderij "in levende lijve" komen bewonderen in Diksmuide, maar dan graag op afspraak.

Wij bezorgen u onze nieuwsbrieven gratis via e-post. Indien u ze toch liever via de gewone post wenst te ontvangen, gelieve dit te verwittigen aub. Als u niet ingeschreven bent als Vriend denken wij eraan daarvoor een kleine jaarlijkse bijdrage te vragen.
Wij wensen u veel lees- en kijkgenot, en zien uit naar uw antwoord op onze vragen.

Piet De Baere, voorzitter

Co English, secretaris

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Joe English, Kunstschilder vzw
Rodestraat 53, 8000 Brugge

www.joe-english-kunstschilder.be

Joe English en het Symbolisme

Piet De Baere

Als je dit jaar doorheen enkele schilderijen-tentoonstellingen wandelt over tijdgenoten van Joe in Oostende, Gent of Brussel dan valt het op dat je de kunst van Joe in de context van het Symbolisme kunt situeren.

1. Belgische Tijdgenoten

Zo doet de tentoonstelling "Bij Ensor op bezoek" in Oostende ons denken aan de tientallen spotprenten en karikaturen die Joe tekende voor de eerste afleveringen van het tijdschrift "Ons Volk Ontwaakt" in 1911-1912. Joe moet Ensor's werk (1860-1949) persoonlijk hebben gekend. In Juli 1912 werden hun werken tentoongesteld, samen met enkele andere kunstschilders op het Brusselse salon "Doe Stil voort". Misschien heeft hij de Oostendenaar ter gelegenheid van de tentoonstelling wel ontmoet?

Wordt vervolgd op pag 2
Zie ook "Begrippen" op pag 3

In dit nummer

Inleiding ....pag. 1
Joe English en het symbolisme ..... pag. 2
Dame met grote hoed ..... pag. 4
Schatten op zolder ..... pag. 5
Wist je? ..... pag. 6
Vrienden van Joe English ..... pag. 7

Bijlage in kleur:
Dame met grote hoed;
2 vlaggen

Joe English en het Symbolisme (vervolg van pag 1)

Ook de tentoonstelling in Gent over "Gustave Van De Woestijne" (1881-1947) doet ons denken aan Joe. De verschillende thema's waarin zijn schilderijen gegroepeerd worden zijn op het werk van Joe van toepassing: de portretschilder, de intieme familiale kring, de religieuze kunst, het prentenkabinet, de stillevens, het landschap als symbool. De vraag dringt zich op: indien Joe tijdens WO I ook uitgeweken was naar Engeland zoals Van De Woestijne en andere Vlaamse schilders, zou hij na de oorlog ook modernistische trekken geïntegreerd hebben in zijn schilderkunst?

Verschillende kunstschilders die aanwezig zijn op de tentoonstelling "Het Symbolisme in België" waren bekenden voor Joe(8). Wij denken aan Fernand Khnopff (1858-1921) die van 1860 tot 1866 een huis bewoonde aan de St.-Annarei in Brugge, waar later ook Joe met Eliza, de familie Rubbrecht-Van Oye en de familie van Huib Hoste woonden. In het symbolistische schilderij "Hommage aan Peter Benoit" (cat nr.43) is de invloed van Khnopff duidelijk aanwezig.

En wat te denken over de invloed van Xavier Mellery (1845-1921) op de kunst van Joe? Hij was voorzitter van de jury van de Romeprijs voor schilderkunst, die in 1907 de eerste tweede prijs toekende aan Joe voor zijn werk "Les Victorieux dans les temps primitifs"(cat nr.23). Is er bijvoorbeeld niet een verwantschap tussen de potlood-houtskooltekeningen van Brugse interieurs van Joe en Mellery? De naaktfiguren in zijn werken "Les Victorieux" en "De mensheid op zoek" (cat nr. 25) verwijzen dan eerder naar het werk van George Minne (1866 - 1941).

2. Franse en Engelse Symbolisten.

Toen Joe in 1907 ook de Godecharleprijs behaalde kreeg hij via een beurssysteem de financiële mogelijkheid om studiereizen te maken in het buitenland. Hij reisde naar Italië (Rome), Frankrijk (Parijs), Engeland (Londen), Ierland (Dublin), en Nederland (Den Haag en Amsterdam), en bezocht er de voornaamste musea. Telkens moest hij er verslag over uitbrengen bij de Bruggeling Marchal, die de "secrétaire perpétuel" was voor de commissie van de Koninklijke Academie van België die de jonge bekroonde kunstenaars opvolgde. (4)

Uit de rapporten aan deze commissie blijkt dat Joe onder de indruk was gekomen in het Panthéon en de Sorbonne in Parijs van Puvis De Chavannes (1824-1898) die ook Gauguin zou beïnvloeden. In de National Gallery in Londen waren het vooral de symbolisten Dante Gabriel Rossetti (1828-1882), Georg Frederick Watts (1817-1904) en Edward Burne-Jones (1833-1898) die indruk maakten op Joe.(6)
In zijn rapporten drukt Marchal zijn verbazing uit over het enthousiasme van de 25jarige Joe voor deze moderne symbolistische schilders. *"Alles wat hij (Joe) gezien had in Italië was na zijn reis naar Engeland uit zijn geheugen gewist, zoals een droom verdwijnt bij het ontwaken…*" Marchal reageerde eerder conservatief en vond dat men jonge talentvolle schilders niet mocht loslaten en moest beschermen tegen deze vernieuwende schilderkunst. *"Het symbolisme en de litteraire schilderkunst die hem (Joe) schijnen te verleiden, zijn vol gevaren vooral voor een jonge schilder met zijn uitgesproken Vlaamse en Hollandse(!) aard." "Maar,* besluit hij*, hij zal zijn weg wel vinden."*(4)
Jammer genoeg vermeldt het rapport van Marchal niet welke schilderijen Joe heeft gezien. Gelukkig werd de catalogus bewaard die Joe gebruikte bij zijn bezoek aan de National Gallery.(1) Van Rossetti zag hij er o.a. het bekende portret "Beata Beatrix" naar het werk van Dante. Hij bezorgde zijn broer priester Michiel een reproductie van dit schilderij, die dit in zijn studeerkamer ophing boven zijn bureel. Maar het was vooral de reeks werken van Watts (28 schilderijen) die op Joe grote indruk maakten, vooral "the dweller in the innermost". Watts verklaarde *"ik schilder ideeën, geen concrete dingen of personen maar belangrijke gedachten die tot de verbeelding en het hart spreken en het beste en het edelste in de mens wakker zullen roepen."*(1,p.305) Joe zelf getuigde in zijn jeugdig enthousiasme aan Marchal: "*de Engelse Prerafaëlieten zijn voor mij begrijpelijker en poëtischer dan de produkten van de imponerende en beroemde kunst die ik in Rome heb gezien."*(4)

3. Het Symbolisme in de schilderkunst van Joe English.

Joe ontdekte na zijn opleiding aan de kunstacademies van Brugge en Antwerpen door zijn studiereizen, dat er een schilderkunst bestaat die verwijst naar een inhoud die verborgen ligt achter de tekening of het schilderij en zo een idee kan weergeven. Jozef Muls was de eerste kunsthistoricus die reeds in 1920 deze symbolistische dimensie in de schilderkunst van Joe onderkende: hij noemde hem *"de Vlaamsche reïncarnatie van een engelschen prerafaëliet"... "Wat zou hij in die richting nog niet hebben voortgebracht hadde de oorlog zijn werk niet vroegtijdig stilgelegd"* (5 , p.249). "English een Vlaamse versie van de Engelse Prerafaëlieten noemen, is de waarheid wel enig geweld aandoen" toont Paul C.De Baere aan in zijn onderzoek (2). Hij verwijst daarbij enerzijds naar de Vlaamse literaire bronnen waarop de symboliek van Joe geënt was. En anderzijds naar zijn interesse voor de 15de eeuwse schilderkunst van de "Vlaamse Primitieven" waarmee hij in Brugge opgegroeid was. (2,p.114 v.v.)

Hoe komt het toch dat Joe English 90 jaar later in geen enkele catalogus van de bovengenoemde tentoonstellingen aanwezig is in de namenindex? En dat er ook niet één van zijn schilderijen of tekeningen werd opgenomen in de tentoonstellingen over Symbolisme in België? Alhoewel Joe zelf weinig over zijn esthetica neerschreef is het een boeiende onderneming om zijn werk vanuit de context van het Symbolisme te bestuderen. Zowel zijn schilderijen als zijn vele tekeningen vóór en tijdens WO I zijn vanuit het perspectief van het Symbolisme beter te begrijpen.(2) Het is mede op basis van deze dimensie in Joe's kunst dat hij postuum tussen WO I en WO 2 werd geadopteerd door de Pelgrimbeweging als inspirator en voorloper (9, p.39)

4. Bibliografie (bij Joe en het Symbolisme)

1) Catalogue British Art, the National Gallery. London, 1908 (16th ed.) 366 blz., illustraties.
2) De Baere, Paul, Joe English (1882-1918), Leven, werk en betekenis, lic. verh. RUG, 1972, D1, 169 blz.
3) Gibson, Michaël, Symbolisme. Taschen, 2006, 256 blz., illustraties.
4) Marchal (sé), Appréciations de Mr. Joe English, lauréat du concours Godecharle (peinture, 1907), 2e rapport (3blz.), 3e rapport (4blz.), 4e rapport (2blz.), zonder datum (tussen 1907 en 1910). (1e rapport niet in Joe English archief)
5) Muls, Jozef, Het Rijk der stilte. De Kunst en de oorlog. Amsterdam, Vlaamse Bibliotheek, 1920, 266 blz., illustraties.
6) Rutter, Frank, Dante Gabriel Rossetti, Painter and man of letters. London, zonder datum.(+-1904),158 blz., illustraties. Joe kreeg dit boekje als geschenk toen hij aan het front was van een zekere "Leo", waarschijnlijk Dr. Leo Ghesquiere uit Veurne.
7) tentoonstellingscatalogus, Joe's Kunst. Lannoo, Tielt, 2008, 96 blz.
8) tentoonstellingscatalogus Het Symbolisme in België, Mercatorfonds, 2010, 350 blz., illustraties.
9) tentoonstellingscatalogus, Pelgrimkunst, Religie en Moderniteit, 1910-1940, Kadoc, Leuven, 2008, 64 blz.
10) Van Fernand Khnopff tot James Ensor. Symbolisme en Idealisme. De Standaard kunstbibliotheek n° 5, Lannoo Tielt, 2007, 120 blz.

5. Begrippen

- Een symbool heeft drie aspecten: (1^{e}) het is een teken (2^{e}) dat verwijst naar een idee of een inhoud, en (3^{e}) dat geïnterpreteerd wordt door iemand. Het Heldenhuldezerkje is daar een mooi voorbeeld van.
- Het Symbolisme in de schilderkunst is geen stijl met regels zoals bvb. het "Academisme". Het is een opvatting over wat schilderkunst kan of moet zijn. De uitbeelding van personages, objecten nodigt ons uit om te zoeken naar betekenissen die gesuggereerd worden. Een schilderij is een middel om door te dringen tot "iets" waarnaar het verwijst, naar wat erachter ligt (werelds of spiritueel).
- Een symbolistisch schilderij is als het ware een "visueel gedicht". Daarbij werken kleur en tekening zó dat ook een gevoelsmatige atmosfeer ontstaat.

Dame met grote Hoed (K.I F 41)

Paul C. De Baere mei 2010

Dit schilderij stelt Elisa Goedemé (1876-1926) voor, vrouw van Joe English (x 14.6.1910). Het werk is wel getekend (r.b. in roodbruin, Joe English), maar niet gedateerd. We situeren het eind 1910, begin 1911. Het schilderij verkeerde in zeer slechte staat. Door inwerking van vochtigheid schilferde de verf onderaan af in een zone van 34 tot 5 cm x 85 cm. Het onderging een eerste onoordeelkundige bewerking. Nu werd het tenslotte met kennis van zaken behandeld.

Van dit werk bestaat een voorstudie (K. II H. F 48), gekend door een foto (in het Archief en Museum voor het Vlaams Cultuurleven te Antwerpen). Die tekening (vermoedelijk in potlood) verschilt nauwelijks van het definitieve werk.

Elisa zit in een interieur. Achter haar op een tafel met tapijt, staat een vaas in Torhouts aardewerk (deze bestaat nog), en aan de muur hangt een schilderij: een schilderij in het schilderij dus... een eeuwenoud procédé van kunstenaars om te verwijzen naar iets buiten de voorstelling en buiten de werkelijkheid van het voorgestelde. Het hangt er inderdaad niet zomaar als een ornament. Het gaat nl. om het duinenlandschap uit het grote Gudrun-schilderij (K.I B 6) van 1908.

Tijdens hun lange verlovingstijd vond de kunstenaar zijn situatie en die van Elisa terug in het gelijknamig drama van Albrecht Rodenbach. Hij schrijft er met zoveel woorden over in een brief (6 aug. 1908). Het toneelstuk, in die tijd erg populair, heeft in English' leven een grote rol gespeeld. Beroepshalve omdat hij illustraties maakte voor het drama ter gelegenheid van de Rodenbachfeesten te Roeselare (1909). En in zijn persoonlijk leven herkende hij de situatie van Herwig: de man die uit plichtsbetrachting lang onbereikbaar blijft voor zijn geliefde. Ook English volgde zijn roeping, weliswaar niet om aan het hoofd van zijn manschappen de zee te bevaren, maar om als kunstenaar de toenmalig dwingende sociale plicht na te komen om als gezinshoofd in het levensonderhoud te voorzien. English kwam uit een milieu waarin de burgerlijke waarden op prijs gesteld werden. Het was onvoorstelbaar dat hij zijn verloofde een bohémien-bestaan zou opdringen, iets waar sommige van zijn tijdgenoten geen graten in zagen (Rik Wouters, sommige Latemse schilders, Paul van Ostaeyen, e.a.). Hij nam het zichzelf kwalijk dat Elisa Goedemé zo lang op hem moest wachten. Dit verlangend uitzien naar Herwigs thuiskomst is het emotionele motief dat in het Gudrun-schilderij meeklinkt. We vinden in Dame met grote Hoed de uitbeelding van de wensdroom der beide geliefden die werkelijkheid werd.

In emotioneel opzicht heeft dit werk dan ook een sleutelbetekenis. En ook blijkt er de manier uit waarop symboliek bij English kan begrepen worden. Het gaat om een ondubbelzinnige relatie tussen teken en betekenis, tussen het werk en de geleefde werkelijkheid, zonder mystifiërend zijspoor te bewandelen, met weinig filosofische of metafysische aspiraties. Daarin verschilt zijn opvatting van diverse tendensen van laat negentiende-eeuwse (Franse en Duitse) en vroeg twintigste-eeuwse (Russische) symboliek.

Zie ook bijlage in kleur

Schatten op zolder

Vrienden van Joe English schrijven ons

1. Chris Vandewalle (Reninge) meldt ons enthousiast dat hij bij familie thuis een originele potloodtekening heeft ontdekt van het huis dat Joe liet bouwen in de Veldstraat 1 te St.-Michiels (Brugge). De tekening is van de hand van Maurice Monballieu, een buurman van de familie English en is iconografisch interessant omdat het een weergave is van het huis zoals Huib Hoste het had ontworpen vóór WO I.

2. Hugo Notteboom (Adegem) bezorgde ons de kopie van een artikel over Joe zoals dat verscheen in " 't Getrouwe Maldeghem" van zondag 5 september 1920. Auteur van het stuk is Victor De Lille, uitgever van 't Getrouwe. Op die dag was er om 10 ½ uur een bijeenkomst te Steenkerke bij Veurne met de onthulling van het gedenkteken ontworpen door Karel Lateur dat nu bij de Paxpoort in Diksmuide staat. Deze bijeenkomst werd later de éérste IJzerbedevaart genoemd.

3. Ridder Godfried Lannoo (Tielt) signaleerde ons dat aan het boek "Voor moeder en zuigeling" Vier Fronters hebben meegewerkt: Fr. Daels, C. Verschaeve, Joe English en Joris Lannoo. Deze publicatie ligt mij zeer nauw aan het hart. (+ kopie van titelblad van de 3de verbeterde uitgave, 11 – 20 duizend, Lannoo, Tielt).

4. Leon Huys (Tielt) schrijft ons fier :"ik ging verleden jaar op 28/ 09 naar de tentoonstellingen in Diksmuide, daar stond ook het logo van de firma Lannoo, dit werd getekend door Joe English en uitgewerkt als bas-reliëf. Dat werd door mijn schoonvader Maurice Van der Meeren (°tielt 20.05.1903 - +Tielt 01.10.1983) driemaal gemaakt voor de familie Lannoo".

5. Marc Rubbrecht (Leuven) stuurde ons in januari de kopie van een briefkaart geschreven door Joe (in +- 1908/09) aan "Mad. Van Oyen" (Marc's overgrootmoeder) Sint Annarei n° 11, Brugge. Joe laat haar weten:

1e dat het portret dat hij van haar schilderde aangenomen was op een tentoonstelling: "…zult Ge wel besluiten dat ik goed gewerkt heb als ik bij U kwam.

' k zal het terug naar Brugge sturen"(cat.28)

2e dat hij "weer iets aan 't maken is. Hoe vindt Ge dat wat op de andere zijde staat. Dat moet de Geest van 't goed worden, kalm en geven, en de Geest van 't kwaad onrust vernieling, 'k zou wel willen dat het goed ging." (de keerzijde is een originele schets ter voorbereiding van een nieuw schilderij), zie ook het artikel : Joe en het symbolisme.

6. Michel Vernimme (Brugge) ondekte een brochure met de eerste "Oproep tot het oprichten van Vlaanderen's IJzergedenkteeken", Temsche, april 1926, 8 blz., met twee tekeningen van Joe, zes foto's van de jaarlijkse bedevaarten tot dan, en met tekening voor de eerste IJzertoren naar ontwerp van R. en Fr. Van Averbeke.

Eliza Goedemé (Mevr. wed. Joe English) en Mw. Dr. H.Gravez (Aalst) waren de enige vrouwen van de 28 leden in het "Komiteit der Jaarlijkse Bedevaart naar de Graven van den IJzer 1926".

7. "Wij hebben twee vlaggen van het Huis English ontdekt!"

laat Herman Demoen (Diksmuide) ons enthousiast weten. Samen met Bert Manhaeve maakt hij de inventaris van het roerend patrimonium van de parochie Diksmuide en omliggende. Het toeval bestaat niet: op 17 maart "Saint Patrick's day" konden wij de twee vlaggen bewonderen die nu met veel zorg in het archief van de St.-Niklaaskerk worden bewaard.

Vlag 1: "Bond van het H. Hert / Dixmude" zijde, borduurwerk, te restaureren, 175x165 cm, zonder jaartal (tussen 1930 – 1940), r.o. getekend H (Henriette) English Brugge. Ontwerp waarschijnlijk door Joz. Speybroeck. Centraal hangt de gekruisigde met een gekroond bloedend hart, met op de achtergrond een stralende zon en wolkenpartijen, onder het kruis het silhouet van de St.-Niklaaskerk en Diksmuidse trapgevels.

Onderaan in een brede band “Bond van het H. Hert” en het wapenschild van Stad Diksmuide.

Vlag 2: “Congregatie van O.L.Vrouw” zijde, borduurwerk, redelijk goede staat, 175x165cm, zonder jaartal (tussen 1930–1940), r.o. is de ondertekening verdwenen door gedeeltelijke herstelling met nieuw doek. Ontwerp waarschijnlijk door Joz. Speybroeck. Centraal staat O.L. Vrouw gekroond met het kind Jezus op de linkerarm, gevat in een stralende mandorla. De voorstelling vertoont grote gelijkenis met het ontwerp dat Joe maakte voor de vlag van Temse (cat.6, blz.77). Bovenaan staat het wapen (links) van de Stad Diksmuide en (rechts) van de St.-Niklaaskerk.

Onderaan staat in de skyline van de stad o.a. de kapel van O.L.Vrouw in Esen, het kalvariekruis op de IJzerdijk, de grot die vroeger op de begraafplaats stond en het kerkje van O.L.Vrouwhoekje.

Beide vlaggen worden vermeld in de inventaris die opgemaakt werd door architect Luc Viérin op 1 september 1940, om de oorlogschade te bepalen na de verwoesting van de stad op 27 mei 1940.

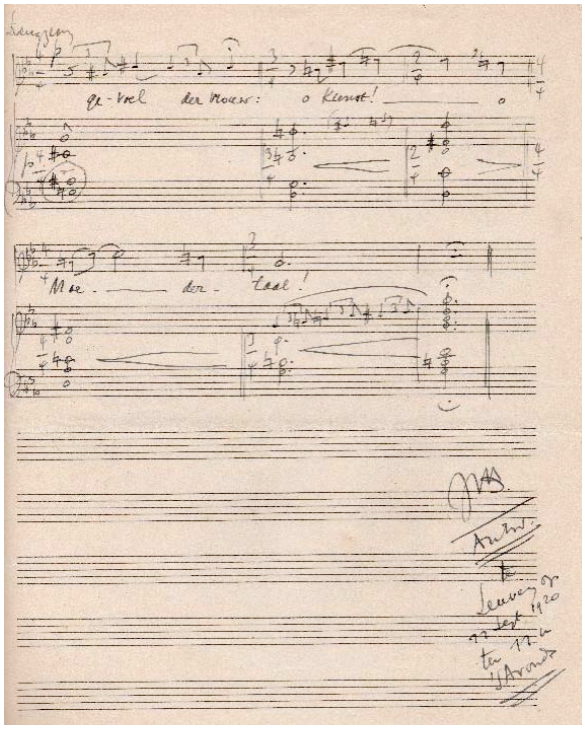
Hopelijk zullen er nog vlaggen en vaandels opduiken die ergens opgeborgen liggen in archiefkasten van kerken, kapellen, scholen en verenigingen…

Wist Je?

Eliza Goedemé en Jozef (Jef) Van Hoof

Eén van de oudste bezoekers aan de tentoonstelling “Joe’s Kunst” te Diksmuide was de heer Frank Van Hoof (+ 90 jaar) neef van Jozef Van Hoof. Toen Frank de muziekpartituur van “Mijn Moederspraak” van P. Benoit zag staan op de vleugelpiano in galerij Montanus 5, zong hij spontaan met warme stem een lied van Jef Van Hoof. Op de achtergrond: het schilderij met Eliza Goedemé en Bertha Van Oyen aan de piano (cat.nr.43).

Eliza ,echtgenote van Joe, was goed bevriend met Jef Van Hoof reeds van in het conservatorium in Antwerpen. Als kunstzangeres zong zij op zondag 18 dec. 1910 “om 5 ½ uur des avonds” onder zijn begeleiding tijdens een “Liederavond” ingericht door het Davidsfonds in de feestzaal “Victoria”, Bredabaan in Merksem. Op het programma stonden o.a. drie liederen van J. Van Hoof: “Drie kinderen met drie rozen” (op tekst van G. Van Roosbroeck), “Slaaplied” (gedicht van G. Gezelle) en “het Kerelslied” (gedicht van A. Rodenbach). Daarnaast zong “Mev. Eliza English-Goedemé, kunstzangeres”, ook liederen van L. Mortelmans en P. Gilson.

Ook na WO I bleven Jef Van Hoof en Eliza bevriend met elkaar. Getuige daarvan is o.a. een met de hand geschreven partituur van het lied “Ode aan de Vlaamsche kunst” op een gedicht van E. Hiel en getoonzet door P. Benoit. Voor welke gelegenheid Eliza deze partituur nodig had weten wij nog niet, maar die werd wel verstuurd als spoedbestelling. Jef schreef tot laat in de avond in Leuven en verstuurde dit de volgende dag vanuit Antwerpen dubbelgeplooid zonder omslag. Hopelijk is de zending op tijd toegekomen!

Ode aan de Vlaamsche kunst. Tekst van E. Hiel, muziek van P. Benoit. Handgeschreven muziekpartituur, ondertekend: J.V.H. Antwerpen, te Leuven op 11 sept. 1920 ter 11u ’s avonds, 8 blz. Dichtgeplooid verstuurd (zonder omslag) vanwege J. Van Hoof, Edegem, op 12 sept. 1920, als muziek-kopij-drukwerk-spoedbestelling aan Mw. Ww. J. English, kunstzangeres, Veldstraat n° 1, St.-Michiels Brugge. Datum op de postzegel is onleesbaar.

Vrienden van Joe English

Vrienden die zich na Nieuwsbrief 5 hebben ingeschreven:

Claeys Leo-Jozef, Zedelgem
De Taeye Marcel, Wondelgem
Ryckaert Marc, Brugge
Van De Veire-Dinnewet Jozef, Wondelgem
Vandenberghe Godfried, Diksmuide
Vandenberghe Lionel, Zoersel
Verbond VOS vzw., Antwerpen

Overleden vriend:

John English

In Memoriam John English

° 2 Juli1922 (Winnipeg, Canada) + 24 februari 2010 (Pompano Beach, Florida, V.S.)

John was de laatste mannelijke English die deze familienaam droeg. Zijn vader Willy, broer van Joe, week in 1907 uit naar Canada, met de "Red Star Line" vanuit Antwerpen. Hij huwde er met Stella Burns, en samen hadden zij acht kinderen, John was het vijfde in de rij. Hij behaalde een academische graad (B.A.) aan de universiteit van Manitoba en deed zijn legerdienst als navigator bij de Canadian Air Force. In 1946 volgde hij een muziekopleiding in New York aan de Julliard School of Music en werd zanger aan het New York Opera Theater. In november 1952 huwde hij met Eileen O'Connell (°22 dec. 1921), zij hebben geen kinderen. Na twee jaar vervolmakingscursus in Milaan moest hij in 1959 zijn loopbaan als operazanger spijtig genoeg stopzetten wegens een aandoening aan de stembanden. John en Eileen verbleven toen samen enkele maanden in Brugge bij de familie English waarover zij getuigt: *"all of this was good for John at a time in the music field that was discouraging for him…"*
Nadien vestigde hij zich in New Jersey als zangleraar. Eerst als tenor en later als bariton had hij een voorkeur voor het opera- operette en musicalrepertorium, en ook voor religieuze muziek. Gelukkig wordt van hem nog een muziekcassette bewaard waarop hij met stevige stem een achttal klassiekers met piano- of orkestbegeleiding zingt. (zo oa. "O Carlo, ascolta" uit Don Carlos van Verdi; "I Still see Elisa" uit Paint your Wagon; "A perfect day" enz.)

In de familie English worden de beste herinneringen bewaard aan deze sympathieke neef uit Amerika die graag een beetje show gaf. Hij was zeer fier op zijn naam "English", zijn Ierse afkomst en zijn "uncle Joe". De naam English leeft verder in de vrouwelijke leden van de familie en in de VZW. Op zaterdag 21 augustus om 18u wordt hij herdacht samen met andere familieleden tijdens een gezongen misviering in de St.-Niklaaskerk in Diksmuide.

Joe English

Ook steunend “Vriend” worden?

Dat kan door eenmalig € 50,00 te storten op rekening nr. 121-0405563-84 van de VZW Joe English. Dan ontvangt u de catalogus, de Nieuwsbrieven en wordt u uitgenodigd op onze volgende bijeenkomsten.

Ons handige en goed-ogende boek over “Joe’s kunst” gedrukt bij Lannoo, Tielt, 2008, 98 blz. met kleurillustraties, is te verkrijgen door overschrijving van € 20,00 (portkosten inbegrepen) op rekening nr. 121-0405563-84 van VZW Joe English, met vermelding “cat. xx ex.” We bezorgen het via de post.

In nieuwsbrief 004 worden de acht kunstkaarten, die u hierna kunt bestellen, inhoudelijk toegelicht. Op de website www.joe-english-kunstschilder.be is er bovendien ook een Engelstalige versie beschikbaar van deze nieuwsbrief, zodat de kunstkaarten ook bruikbaar zijn voor een internationaal publiek.

✂----------

Bestelbon acht kunstkaarten

Een reeks kunstkaarten bevat 4 dubbele kaarten. Er zijn twee reeksen. Graag bestel ik de volgende reeksen:

Reeks	Aantal	Prijs x €6,00 of x €5,00
Reeks I: Zelfportret, Hommage aan Peter Benoit, Chrysanthèmes, Stalleke van Bethlehem (voorstudie)	……	……
Reeks II: L’Art et La Paix, Marguerite, Stilleven met Delftse vaas, De Mystische Stad - Veurne, Handboogstraat	……..	…….
Verzendingskosten (alleen bij bestelling van één reeks)		x €1,25
En ik betaal hiervoor: Bestelling van 1 tot 4 reeksen: € 6,00 per reeks Bestelling vanaf 5 reeksen : € 5,00 per reeks		

Ik stort het totaalbedrag van …… euro op rekeningnummer 121-0405563-84 van de VZW Joe English met vermelding van het aantal exemplaren per reeks

Datum:……..Naam & handtekening:……